

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117210725
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117210725.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členiek senátu JUDr. Jany Novotnej a Mgr. Ivany Datlovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnému: C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom N. S. XXXX/X, XXX XX A. A. o vymoženie pohľadávky vo výške 386,46 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 9198/2017, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11Er/340/2017-19 zo dňa 6. novembra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11Er/340/2017-19 zo dňa 6. novembra 2017 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č. k. 11Er/340/2017-19 zo dňa 6. novembra 2017 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte „Exekučný poriadok“). Exekučný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že dňa 11. apríla 2017 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, pod sp. zn. SRSAspA 02202/15 zo dňa 26. októbra 2016. Exekučný súd uviedol, že spolu so žiadosťou bola na exekučný súd doručená aj Zmluva o bežnom účte a o poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu, uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného Všeobecnou úverovou bankou, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava zo dňa 27. mája 2005, Dohoda o uznaní záväzku uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 31. mája 2013 a Rozhodcovská zmluva uzatvorená dňa 31. mája 2013. Exekučný súd posúdil Zmluvu o účte, Dohodu a Rozhodcovskú zmluvu, v ktorej bola obsiahnutá rozhodcovská doložka, ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Následne exekučný súd pristúpil k posudzovaniu ustanovení Rozhodcovskej zmluvy z hľadiska, či boli alebo neboli individuálne dojednané. Exekučný súd uviedol, že Rozhodcovská zmluva bola zmluvou formulárovou, kedy povinný, ako spotrebiteľ, nemohol svojím prejavom vôle do nej vstupovať a vlastnou vôľou uviesť, resp. označiť výberom, či si volí rozhodovanie prípadných sporov pomocou rozhodcovského konania alebo všeobecného súdnictva. Spôsob riešenia vzniknutých sporov bol v Rozhodcovskej zmluve vyhotovený oprávneným, ako dodávateľom, na predtlačenom texte a je dôvodné sa domnievať, že Dohodu ako aj Rozhodcovskú zmluvu, povinný podpisoval v jednom momente ako súbor predložených listín. Rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola zmluvou formulárovou bez možnosti ovplyvnenia jej znenia vôľou povinného ako dlžníka a súčasne výberu možnosti riešenia svojho sporu či pred všeobecným súdom alebo rozhodcovským súdom, exekučný súd posúdil ako nie individuálne dojednanú, a preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený pričom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, na § 3 ods. 1, 2, 5, 6 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Uviedol, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente, a je tak obsahovo ako aj formálne oddelená od Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jeho podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Oprávnený tiež namietal, že Zmluva, na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 27. mája 2005, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 31. mája 2013, teda po viac ako siedmych rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský súd, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ ale aj spotrebiteľ. Tvrdil, že úvaha exekučného súdu o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v predložnom znení je absurdná. Oprávnený dal do pozornosti, že povinný mal nielen možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. tejto rozhodcovskej zmluvy mohol od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že povinný mal možnosť sa obrátiť na súd. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie exekučného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1(a contrario) CSP a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že oprávnený sa v tomto konaní začatom na jeho návrh spísaný do zápisnice u súdneho exekútora dňa 8. marca 2017 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky 386,46,- Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, pod sp. zn. SRSApA 02202/15 zo dňa 26. októbra 2016, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti 13. februára 2017 a vykonateľnosti 16. februára 2017. Pohľadávka oprávneného vznikla zo Zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu (ďalej len „Zmluva o úvere“) uzatvorenej medzi právnym predchodcom oprávneného - Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a povinným dňa 27. mája 2005, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 31. mája 2013 bola medzi oprávneným a povinným uzatvorená rozhodcovská zmluva. Podľa bodu 3.1. „Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku uzatvorenej pod zhodným číslom spisu (ACC), ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa v bode 3.2. dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1. tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozväzujúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba

na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.“

7. V rovnaký deň, t.j. 31. mája 2013 bola na samostatnej listine uzavretá Dohoda o uznaní záväzku, z obsahu ktorej odvolací súd zistil, že stranami dohody bol oprávnený ako veriteľ a povinný ako dlžník. V čl. 2 Uznanie záväzku povinný ako osoba uvedená v bode 1.2 uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 386,46 Eur, nákladov na inkasné konanie v sume 62,52,- Eur a z úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 386,46,- Eur od 23.11.2012 do zaplatenia (celkový úrok z omeškania bude vyčíslený veriteľom na základe písomnej žiadosti dlžníka, a to po úplnom zaplatení dlžnej sumy podľa bodu 2.1 tejto Dohody). Osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3 zároveň vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

8. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

13. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

14. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

15. Odvolací súd, vychádzajúc z rozsahu a dôvodov odvolania, po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie, aplikujúc § 387 ods. 2 CSP, sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a konštatuje správnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva:

16. Po preskúmaní rozhodných skutočností zistených z predloženého spisu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že Zmluva o úvere, Rozhodcovská zmluva a Dohoda o uznaní záväzku sú spotrebiteľskými zmluvami. Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj právny úkon uznania dlhu povinným. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

17. Z obsahu predloženej listiny, Dohody o uznaní záväzku nepochybne vyplýva, že záväzok povinný uznal dňa 31. mája 2013, pričom je zrejmé, že k uznaniu dlhu povinným došlo v čase, keď už bol dlh premičaný. Uznanie záväzku bolo v predmetnom prípade vykonané na predtlačí oprávneného, pričom listina označená ako Dohoda o uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu písomne, alebo ústne, telefonicky alebo iným spôsobom upozorňovaný, keď nie až zastrášaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať záväzky voči druhej strane. Na druhej strane si však možno ani často neuvedomuje aké ďalšie listiny, alebo prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše, keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany.

18. Takéto konanie považuje odvolací súd za nekalú praktiku, keď Dohodu o uznaní záväzku dal oprávnený podpísať povinnému ako ním vopred pripravený formulár, kde vložil aj pre neho zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku.

19. Z cit. ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že súd má skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Súd prvej inštancie je predovšetkým povinný skúmať, či exekučný titul, na základe ktorého má byť vedená exekúcia, je spôsobilým exekučným titulom, pričom súd môže v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania (na návrh, ale aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie adekvátne procesne zareagovať. Najvyšší súd SR v Rozsudku z 27.01.1997, sp. zn. 3Cdo/164/1996, publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R/58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“. Súd prvej inštancie ako exekučný súd teda neprekročil svoju právomoc, keď v rámci posudzovania podmienok materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu vydaného v spotrebiteľskej veci skúmal, či bola založená právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť vo veci. Obdobný záver vyplýva aj z Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.01.2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, v ktorom súd uviedol, že „v súvislosti s otázkou, či v exekučnom konaní zákon o rozhodcovskom konaní vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či rozhodcovské konanie sa týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu alebo z iného právneho vzťahu. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu

alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1 písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné. Ak je však predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, tento záver neplatí, pretože princíp „vigilantibus iura skripta sunt“ („práva patria bdelym“) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

20. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie, ku ktorému dospel Súdny dvor Európskej únie pri výklade Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) vo veci C-40/08, a to: „Smernica Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offio nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.“

21. Rozhodcovský rozsudok má podľa § 35 ZRK pre účastníkov účinky ako právoplatný rozsudok. Podľa ZRK to platí pre rozhodnutia vydané rozhodcovským súdom v konaní podľa ZRK. Rozhodcovskému súdu jeho kompetencia rozhodovať majetkové spory neplynie priamo zo zákona, ale rozhodcovský súd ju získa až na základe dohody medzi účastníkmi sporu v rozhodcovskej zmluve. Z tohto dôvodu je pre posúdenie, či súdu bol alebo nebol predložený exekučný titul, nevyhnutnou súčasťou prieskumu zisťovanie, či bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy dohodnutej či už vo forme osobitnej zmluvy, alebo doložky k inej zmluve. Pokiaľ rozhodcovská zmluva trpí absolútnou neplatnosťou, ide o právny úkon, ktorý neexistuje a pokiaľ bol vydaný na základe takéhoto právneho úkonu rozhodcovský rozsudok, trpí neúčinnosťou, nakoľko rozhodcovskému súdu chýbala právomoc na vydanie rozhodnutia.

22. Predmetná rozhodcovská zmluva vykazuje znaky neprijateľných podmienok a s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. OZ ju súd posúdil ako absolútne neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z textu rozhodcovskej zmluvy zo dňa 31. mája 2013 je zrejmé, že sa viaže priamo k Dohode o uznaní záväzku, ktorú uzatvoril povinný (dlžník) s oprávneným. Ak povinný chcel s oprávneným uzavrieť dohodu a urovnať svoje záväzky voči oprávnenému, v jednom momente musel podpísať aj rozhodcovskú zmluvu. Aj keď je rozhodcovská zmluva samostatnou zmluvou, podľa jej obsahu ju možno posúdiť ako podmienku dohody z toho istého dňa. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžr/136/2012 z 15. marca 2013 v ktorom vyslovil názor, že „nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí“. Podstatnou skutočnosťou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že so spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná. Skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorí súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dojednaná a svedčí o vôli povinného pristúpiť na túto osobitú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulárové znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy v danej veci, ktoré má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o úvere. Dojednanie zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu by malo charakter individuálnej zmluvnej podmienky vtedy, ak by oprávnený predložil povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takej podobe, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinný mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní

a že povinnému boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť. Spornosť vo vyvážení vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva skutočnosť, že priamo v predtlačenej časti rozhodcovskej zmluvy je vopred určený jediný rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo dlžníkovi - povinnému absolútne odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen pred všeobecným súdom ale aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcu či rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol.

23. Odvolací súd poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu SR z 24. februára 2011 č. k. IV.ÚS 55/2011-19, v ktorom zaujal stanovisko k otázke právomoci exekučného súdu preskúmať prípustnosť exekúcie z hľadiska relevantnosti exekučného titulu (rozhodcovského nálezu), ako aj k postupu exekučného súdu v prípade, že rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc z neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

24. Z uvedeného vyplýva, že odvolaniu z dôvodov v ňom uvedených nebolo možné vyhovieť. Odvolací súd preto s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

25. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP.)